

PORTUGÁL NYELV, IRODALOM ÉS KULTÚRA MESTERKÉPZÉSI SZAK

A szakot gondozó intézet:

Romanisztikai Intézet

A DIPLOMAMUNKÁVAL ÉS A SZAKZÁRÓVIZSGÁVAL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

Diplomamunka

Formai követelmények:

- A diplomamunkát *nyomtatva* és *elektronikus* formában kell benyújtani szóköz nélkül minimálisan 75.000 karaktert kitevő terjedelemben. Ebbe a terjedelemben csak a tényleges szövegrészek számítanak a címlap, a tartalomjegyzék, a bibliográfia stb. nélkül.
- A dolgozat nyelve az adott szak nyelve.

Tartalmi követelmények:

- A diplomamunka témáját az adott szakon oktatott témakörökből kell választani.
- A diplomamunkával a hallgatóknak bizonyítaniuk kell, hogy képesek az elsajátított ismeretek szintetizálására, a tudományos munkához szükséges lépések megtételére, valamint a választott nyelven való értekezésben megkívánt módszertani és stiláris eljárások magas szintű alkalmazására.
- Jellemét tekintve a munka témája lehet elméleti, illetve – ahol kísérletezésre, megfigyelésre lehetőség van (pl. nyelvészet, alkalmazott nyelvészet) – gyakorlati.
- Kívánatos, hogy a diplomamunka feldolgozza a téma újabb (és ha indokolt, régebbi) irodalmát.

Értékelés:

Ötfokú skálán (1-5).

MA szakzárás követelményei

A szakzáróvizsgára bocsátás feltétele az elfogadott diplomamunka, az előírt tanegységek elvégzése és a kötelező kreditmennyiség megszerzése.

A szakzáróvizsga menete:

A szakzáróvizsgán a hallgatóknak bizonyítaniuk kell, hogy elsajátították a képzési terv által előírt legfontosabb ismereteket (e célból a szak bibliográfiai utalásokat tartalmazó tételjegyzéket készíthet). Amennyiben a szak nyelvi szigorlatot nem írt elő, a szakzáróvizsga keretében győződik meg arról is, hogy szóbeli kifejező készségük megfelel a felsőfokú C2 típusú nyelvvizsga követelményeinek. A szóbeli vizsga által ellenőrzött ismeretek közé a szakdolgozat által reprezentált tudományág témái tartoznak.

A szakzáróvizsga a következő részekből áll:

- 1) A diplomamunka bemutatása (max. 10 perc): a jelölt ismerteti a diplomamunkában tanulmányozott téma fontosságát, annak tudományos háttérét, az alkalmazott kutatási módszert, legfontosabb eredményeit.
- 2) A diplomamunka védeése: a jelölt azokra a kérdésekre válaszol, amelyeket a diplomamunka

bírálója írásos bírálatában tett fel; a bizottság tagjai szintén feltehetnek kérdéseket.

- 3) A diplomamunka témájához kapcsolódó kérdések: a témakör pontosabb meghatározása céljából a szakzáróvizsgára jelentkező hallgatónak a témavezetőjével egyetértésben meg kell jelölnie azokat a témaköröket (szakkönyveket, forrásokat), amelyekből készülni fog. A hallgatónak ezeket a bíráló tanárral jóvá kell hagyatnia.

A szakzáróvizsga értékelése:

A szakzáróvizsga-bizottság külön-külön értékeli a vizsga három részét ötfokú skálán; a szakzáróvizsga végső jegye ezen érdemjegyek számtani átlaga.

Tételek:

1. A portugál fonológia fontosabb jelenségei és ezek lehetséges elemzései (magánhangzóredukció, nyílt és zárt a, nazális magánhangzók, implozív szibiláns palatalizációja stb.)
2. A portugál alaktan alapvető műveletei (szóképzés, szóösszetétel, ragozás)
3. A portugál mondatok csoportosítása
4. Az óportugál hangtani és alaktani jellegzetességei
5. Az európai és a brazil portugál elválása
6. A középkori portugál irodalom műfajai.
7. Camões művei, és munkásságának helye a XVI. századi portugál irodalomban
8. A romantika és realizmus jellegzetességei és főbb képviselői a portugál irodalomban
9. A portugál és brazil Modernizmus kialakulása, sajátosságai
10. A jelenkori portugál költészet és prózairodalom alakulása
11. A „brasilitude” (brazil sajátosságok) kérdése a brazil irodalomban
12. A középkori Portugália és a portugál felfedezések története
13. Brazília története a felfedezések idejétől a jelenkorig
14. Portugália jelenkori története
15. A portugál és brazil kultúra fő vonalai

Szakirodalom a felkészüléshez:

Nyelvészet

Castro, Ivo: *Curso de História da Língua Portuguesa*. Universidade Aberta, Lisboa, 1991.

Cunha, Celso – Cintra, Luís Filipe Lindley: *Nova Gramática do Português Contemporâneo*. Lisboa. Sá da Costa. 1984.

Teyssier, Paul: *História da Língua Portuguesa*. Sá da Costa, Lisboa, 1982.

Teyssier, Paul: *Manual de Língua Portuguesa*. Coimbra. Universidade de Coimbra. 1989.

Vázquez Cuesta, Pilar – Luz, Maria Albertina Mendes da: *Gramática da Língua Portuguesa*. Lisboa. Edições 70. 1983.

Irodalom

Amora, Antônio Soares: *O Romantismo*. Editora Cultrix, São Paulo, 1977.

Berardinelli, Cleonice: *Estudos camonianos*, Editora Nova Fronteira, São Paulo, 2000.

Castro, Sílvio: *Teoria e política do Modernismo Brasileiro*. Ed. Vozes, Petrópolis, 1979.

Eminescu, Roxana: *Novas coordenadas no romance português*. Biblioteca Breve, ICLP, Lisboa, 1983.

Ferreira, Alberto: *Estudos de Cultura Portuguesa, século XIX*. Moraes Editores, Lisboa, 1980.

Ferreira, Alberto: *Perspectiva do Romantismo Português*. Moraes Editores, Lisboa, 1979.

Godinho, Hélder: *Prosa medieval portuguesa*. Lisboa. Comunicação. 1986.

Gonçalves – Ramos: *A lírica galego-portuguesa*. Lisboa. Comunicação. 1985.

Lisboa, Eugénio: *Poesia Portuguesa: do "Orpheu ao Neo-realismo"*. Biblioteca Breve, ICLP, Lisboa, 1980.

Machado, Álvaro Manuel: *A novelística portuguesa contemporânea*. Biblioteca Breve, ICLP, Lisboa, 1984.

Pais, Amélia Pinto: *Para compreender Os Lusíadas*, Centelha, Coimbra, 1982.

Ribeiro, Maria Aparecida-Carlos Reis – Pires, Maria de Natividade et alii (org.): *História Crítica da Literatura Portuguesa*, vol. I-IX, 1993-2005.

Silverman, Malcolm: *Moderna ficção brasileira*. Civilização Brasileira, Rio de Janeiro, 1978.

Teles, Gilberto Mendonça: *Vanguarda Europeia e Modernismo Brasileiro*. Ed. Vozes, Petrópolis, 1983.

Kultúra

Birmingham, David: *Portugália története*. Budapest. Pannonica. 1998.

Marques, Oliveira: *History of Portugal*. New York – London. Columbia University Press. 1975.

Rákóczi, István: *Portugália és gyarmatainak interaktív története*. Pécs. Iberoamericana. 2002.

Saraiva, José: *A cultura em Portugal. Teoria e crítica* 1-4 köt. Grádiva, Lisboa, 1994-2000.

Silva, Agostinho da: *Ensaio sobre Cultura e Literatura Portuguesa e Brasileira* I. Âncora Editora, Lisboa, 2000.

Az oklevél minősítése:

Az oklevél minősítését a diplomamunkára kapott és a szakzáróvizsgán megszerzett érdemjegyek számtani átlaga adja, egész számra kerekítve.